

กล้าที่จะพูด...กล้าที่เขียน เรียนรู้ภาษาอังกฤษกัน

ชนิดดา ภูหงษ์ทอง

อะไรเอ่ยที่เป็นสิ่งสำคัญอันดับต้นๆของคนไทยที่ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อที่จะก้าวเข้าสู่ประชาคม ASEAN

ตึกตอก ตึกตอก...ใช่แล้ว! คำตอบหนึ่งที่หลายๆคนคิด คือ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทย ภาษาที่หลายๆคนเรียนมาตั้งแต่ก่อนเข้าอนุบาลเสียอีก แต่พอโตขึ้นมากลับอายที่จะพูดภาษาอังกฤษกับทั้งคนไทยด้วยกันเอง (ที่ชอบทำให้เราอายและไม่อยากพูดภาษาอังกฤษ) และกับชาวต่างชาติ หลายคนคงจะเคยเห็น ชาวต่างชาติที่หลงทางหรือต้องการความช่วยเหลือ บ่อยๆ ส่วนมากคนไทยก็น่าจะอยากไปช่วย แต่กลัวที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษ ในทำนองที่สุดผลก็คือ คนไทยหลายคนปล่อยให้ฝรั่งยืนงงกับแผนที่ของกรุงเทพต่อไป

จากสถานการณ์ข้างต้น เพื่อนของผู้เขียนหลายคน ที่มีปัญหาในเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้น ในโครงการการปรับพฤติกรรมครั้งนี้ ผู้เขียนจึงสนใจที่จะปรับพฤติกรรมการไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของเพื่อนคนนี้ โดยปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้ถูกปรับพฤติกรรม คือ ไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและการเขียน อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกปรับพฤติกรรมทราบและตระหนักดีว่า ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง และในอนาคตที่จะมีการเปิดประชาคมอาเซียนนั้น การแข่งขันกันระหว่างคนในสายงานก็มีอัตราสูงมากขึ้นด้วย ดังนั้น ผู้ถูกปรับพฤติกรรมจึงมีความต้องการที่อยากจะปรับพฤติกรรมในเรื่องนี้เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว

ก่อนที่จะเข้าสู่โปรแกรมการปรับพฤติกรรม ผู้ปรับพฤติกรรมต้องศึกษาและให้คำนิยามพฤติกรรมให้มีความชัดเจน สมบูรณ์ และสามารถสังเกตเห็นได้ (ประทีป จินฉิ่ง, 2540)

ผู้ปรับพฤติกรรมจึงจะบรรยายละเอียดในการปรับพฤติกรรม ดังนี้

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา:

การไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้ง การพูดและการเขียน

พฤติกรรมเป้าหมาย:

พฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและการเขียน

วิธีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม:

- 1) การบันทึกแบบระเบียบเหตุการณ์ (Anecdotal Recording) ในช่วงแรกของการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตามสภาพการณ์ที่แท้จริง โดยไม่ตีความ
- 2) การบันทึกแบบความถี่ (Frequency Recording) เป็นการบันทึกจำนวนครั้งของการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วงเวลาที่กำหนด

นิยามพฤติกรรมเป้าหมาย:

พฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในการพูดและการเขียน หมายถึง การที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมใช้ภาษาอังกฤษในการพูดและเขียนเพื่อโต้ตอบกับผู้ปรับพฤติกรรมทุกวัน โดยไม่ได้กำหนดช่วงเวลาว่ากี่โมงถึงกี่โมง เช่น การพูดตอบคำถามในลักษณะแบบ face-to-face การพิมพ์ข้อความเพื่อโต้ตอบทาง social network หรือ application ในโทรศัพท์มือถือ

การคำนวณคะแนนของการเกิดพฤติกรรม:

ในแต่ละวัน ผู้ปรับพฤติกรรมจะสื่อสารกับผู้ถูกปรับพฤติกรรมโดยการถามและการโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้ปรับพฤติกรรมจะเก็บข้อมูลของความถี่ในการโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ โดยการคำนวณความถี่ในการศึกษาครั้งนี้

การเสริมแรงแบบไหนจะเหมาะกับผู้ถูกปรับพฤติกรรม ?

เทคนิคที่ 1 การเสริมแรงทางสังคม (social reinforces):

ผู้ปรับพฤติกรรมศึกษาเรื่องการเสริมแรงทางสังคม และนำมาใช้ในระบะการให้เงื่อนไขการทดลอง เช่น ใน application line และ tango จะมีตัวการ์ตูนที่แสดงถึงการชมเชย เช่น การ์ตูนพูดคำว่า "good" หรือ การ์ตูนที่แสดงการยกหัวแม่โป้งให้ หมายถึงว่าเยี่ยมเลย รวมถึงตัวการ์ตูนที่มีการยิ้ม การให้กำลังใจ ซึ่งเหล่านี้ ผู้ปรับพฤติกรรมจะส่งตัวการ์ตูนให้แก่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมทุกครั้งเมื่อผู้ถูกปรับพฤติกรรมได้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษกับผู้ปรับพฤติกรรม แต่เนื่องจากเมื่อผู้ปรับพฤติกรรมนำเทคนิคการเสริมแรงทางสังคมไปใช้ในช่วง 5 วันแรกของระบะการให้เงื่อนไขการทดลอง แต่เนื่องด้วยผู้ปรับพฤติกรรมเห็นว่า การเสริมแรงทางสังคมไม่ได้ส่งผลให้ผู้ถูกปรับพฤติกรรมในการศึกษาคั้งนี้มีพฤติกรรมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น ดังนั้น ผู้ปรับพฤติกรรมจึงปรับเปลี่ยนตัวเสริมแรง เป็นการเสริมแรงด้วยกิจกรรม

เทคนิคที่ 2 การเสริมแรงด้วยกิจกรรม (active reinforces):

หลังจากที่ใช้เทคนิคการเสริมแรงทางสังคมไม่ประสบความสำเร็จ ผู้ปรับพฤติกรรมจึงได้เข้าไปปรึกษาอาจารย์และกลับได้สังเกตและสอบถามผู้ถูกปรับพฤติกรรมอีกครั้งว่า อะไรที่จะเป็นตัวเสริมแรงทางบวกของผู้ถูกปรับพฤติกรรม ก็พบว่า การเสริมแรงด้วยกิจกรรมจะเหมาะสมกับผู้ถูกปรับพฤติกรรมมากกว่าด้วยเหตุผลสองประการ คือ 1) ผู้ปรับพฤติกรรมไม่สามารถให้การเสริมแรงได้ทันทีเมื่อพฤติกรรมเป้าหมายเกิดขึ้น การใช้เทคนิคการเสริมแรงด้วยกิจกรรมนี้ ผู้ปรับพฤติกรรมจะเสริมแรงด้วยการพาผู้ถูกปรับพฤติกรรมไปทำกิจกรรมต่างๆ ในที่สุดสัปดาห์ หากผู้ปรับพฤติกรรมสามารถทำพฤติกรรมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและเขียนตามที่เกณฑ์กำหนด และ 2) ตัวเสริมแรงทางบวกของผู้ถูกปรับพฤติกรรมมีหลายกิจกรรม เช่น กิจกรรมการออกไปทานอาหารที่ห้างสรรพสินค้า การทำอาหารที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมโปรดปราน การเช่า DVD ภาพยนตร์ที่ชื่นชอบมาดู การพาไปทานไอศกรีม การล้างรถให้ การทำความสะอาดบ้านให้ การพาไปเดินช้อปปิ้ง เสื้อผ้า

จะเทียบกับจำนวนร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ และจำนวนครั้งในการถามเป็นภาษาอังกฤษของผู้ปรับพฤติกรรมในแต่ละวันจะเท่ากับร้อยละ 100 ซึ่งในแต่ละวันอาจมีจำนวนครั้งของการสื่อสารที่ไม่เท่ากัน หากผู้ถูกปรับพฤติกรรมสามารถตอบคำถามหรือตอบโต้กลับด้วยภาษาอังกฤษ เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนครั้งในการถามของผู้ปรับพฤติกรรม ร้อยละของการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในวันนั้นก็เท่ากับ 100% เช่น วันที่ 1 ผู้ปรับพฤติกรรมถามคำถาม 10 คำถาม และผู้ถูกปรับพฤติกรรมตอบคำถามหรือโต้ตอบกลับ เป็นจำนวน 10 ประโยค แสดงว่า ในวันที่ 1 คะแนนความถี่ของพฤติกรรมจะเท่ากับร้อยละ 100 หรือ 100 % หากในวันที่ 2 ผู้ปรับพฤติกรรมถามคำถาม 10 คำถาม และผู้ถูกปรับพฤติกรรมตอบคำถามหรือโต้ตอบกลับ เป็นจำนวน 5 ประโยค แสดงว่า ในวันที่ 2 คะแนนความถี่ของพฤติกรรมจะเท่ากับร้อยละ 50 หรือ 50%

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้ปรับพฤติกรรมต้องการให้ผู้ถูกปรับพฤติกรรมมีความกล้าในการสื่อสารในเบื้องต้น ผู้ปรับพฤติกรรมจึงไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และการสะกดคำ แต่ในกรณีที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมสื่อสารเป็นวลีหรือคำ เช่น yes, no, ok, sure ผู้ปรับพฤติกรรมจะไม่นำมาบันทึกเป็นคะแนนความถี่

ตัวอย่างประโยคคำถามที่ใช้ถามทั้งในการพูดและเขียนเป็นภาษาอังกฤษจะเกี่ยวข้องกับกิจวัตรประจำวัน เช่น

- How are you today? - What are you doing?
- What do you want to eat? - How was your class?
- What did you learn in your class?

เทคนิคอะไรที่จะใช้ในการปรับพฤติกรรม ?

ผู้ปรับพฤติกรรมได้ใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมที่ผลรวมเนื่องจากผู้ถูกปรับพฤติกรรมมีพฤติกรรมเป้าหมายเกิดขึ้นบ้างแล้ว และผู้ปรับพฤติกรรมต้องการให้พฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น จึงเลือกใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก (positive reinforcement)

ดังนั้น การใช้เทคนิคการเสริมด้วยกิจกรรมน่าจะเหมาะสมและสามารถเป็นตัวเสริมแรงทางบวกได้ดี

การกำหนดเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของโปรแกรม

เกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของโปรแกรมการปรับพฤติกรรมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและการเขียนคือ ผู้ถูกปรับพฤติกรรมตอบโต้กับผู้ปรับพฤติกรรมด้วยการพูดหรือเขียนเป็นภาษาอังกฤษทุกวัน ติดต่อกันเป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยคิดเป็นร้อยละ 100 หมายความว่า ถ้าผู้ปรับพฤติกรรมถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คำถาม และผู้ถูกปรับพฤติกรรมสื่อสารกลับมาด้วยภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นประโยค จำนวน 10 คำตอบ จะคิดร้อยละของการเกิดพฤติกรรมเท่ากับ 100% หรือ ร้อยละ 100

โปรแกรมการเสริมแรงด้วยกิจกรรม

สัปดาห์ที่	กิจกรรม
1	การออกไปทานอาหารที่ห้างสรรพสินค้า
2	การทำอาหารที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมโปรดปราน
3	การเช่า DVD ภาพยนตร์ที่ชื่นชอบมาดู
4	การช่วยกันล้างรถและพาไปทานไอศกรีม
5	การพาไปเดินห้างสรรพสินค้าเพื่อซื้อเสื้อผ้า
6	การทำความสะอาดบ้านร่วมกันและรับประทานอาหารกับเพื่อนๆ

เมื่อใดที่ผู้ปรับพฤติกรรมจะให้การเสริมแรงด้วยกิจกรรมแก่ผู้ถูกปรับพฤติกรรม ?

หากผู้ถูกปรับพฤติกรรมสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ทุกวัน ติดต่อกันเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ผู้ถูกปรับพฤติกรรมจะ得以ทำกิจกรรมตามโปรแกรมที่ออกแบบไว้ในวันอาทิตย์

หมายความว่า ในหนึ่งวัน ผู้ถูกปรับพฤติกรรมจะต้องมีการตอบโต้เป็นภาษาอังกฤษกับผู้ปรับพฤติกรรมอย่างน้อยวันละ 10 ประโยค ดังนั้น ในหนึ่งสัปดาห์ ผู้ถูกปรับพฤติกรรมจะต้องมีการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเป็นจำนวน อย่างน้อย 70 ประโยค จึงจะได้ทำกิจกรรมตามที่ได้ออกแบบไว้ แต่หากเมื่อใดที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมไม่สามารถทำตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ได้ ในสัปดาห์นั้น ผู้ถูกปรับพฤติกรรมก็จะไม่ได้ทำกิจกรรมตามที่ออกแบบไว้ เช่น 6 วัน ผู้ถูกปรับพฤติกรรมสามารถทำได้ตามเกณฑ์ แต่วันที่ 7 ไม่สามารถทำได้ ผู้ปรับพฤติกรรมถือว่าผู้ถูกปรับพฤติกรรมทำตามเกณฑ์ไม่สำเร็จ ดังนั้นในวันอาทิตย์จะไม่ได้ทำกิจกรรมที่วางแผนไว้

จากการให้และไม่ให้การเสริมแรงตามเงื่อนไขที่กล่าวไปข้างต้น แสดงให้เห็นว่า หากผู้ถูกปรับพฤติกรรมทำพฤติกรรมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและเขียน (พฤติกรรมทำพฤติกรรมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและเขียนเท่ากับ B หรือ behavior) ตัวผลลัพธ์ที่ตามมาต่อจากพฤติกรรม ซึ่งในทางการปรับพฤติกรรมเราเรียกว่า C+ (consequence) ก็คือ กิจกรรมต่างๆที่จะได้ทำในทุกวันอาทิตย์ตามโปรแกรม เช่น การออกไปทานอาหารที่ห้างสรรพสินค้า การทำอาหารที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมโปรดปราน

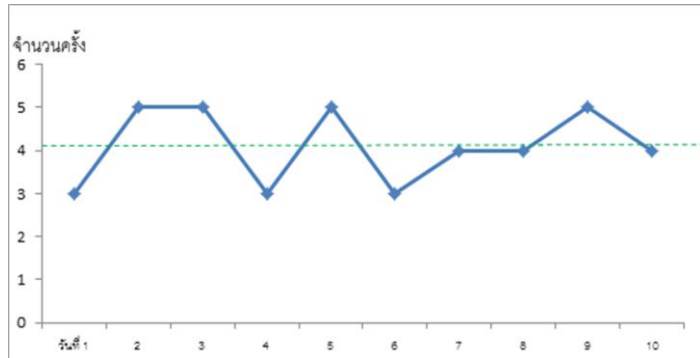
แบบแผนการปรับพฤติกรรม

ผู้ปรับพฤติกรรมใช้การประเมินพฤติกรรมทางตรงโดยใช้การสังเกตและบันทึกพฤติกรรมด้วยวิธีการบันทึกแบบความถี่เพื่อสังเกตและบันทึกพฤติกรรมว่า ผู้ถูกปรับพฤติกรรมมีพฤติกรรมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในการพูดและการเขียนหรือไม่ โดยระยะเวลาทั้งหมดในการศึกษาคือ 1 เดือน 1 สัปดาห์ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

- 1) ระยะเส้นฐาน ใช้เวลา 10 วัน ตั้งแต่วันที่ 28 ธันวาคม 2555 – 6 มกราคม 2556
 - 2) ระยะการให้เงื่อนไขการทดลอง ใช้เวลา 1 เดือน ตั้งแต่วันที่ 7 มกราคม 2556 – 6 กุมภาพันธ์ 2556
 - 3) ระยะการติดตามผล ใช้เวลา 1 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2556 – 15 กุมภาพันธ์ 2556
- รายละเอียดการศึกษาในแต่ละระยะมีดังต่อไปนี้

ระยะเสัฐาน (Baseline Assessment)

ผู้ปรับพฤติกรรมได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมในช่วงระยะเสัฐาน เป็นเวลา 10 วัน โดยสังเกตทุกวัน เพื่อสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตามสภาพการณ์จริง โดยไม่ได้ใส่สติไซเอง กล่าวคือ เห็นอย่างไ้ก็บันทึกอย่างนั้น ผลจากการเก็บข้อมูลพื้นฐาน ปรากฏดังกราฟ

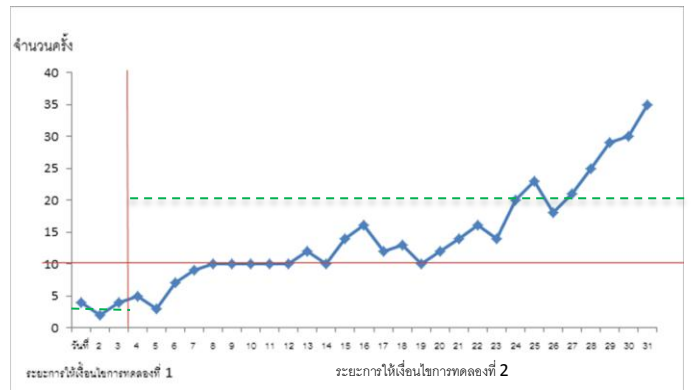
หมายเหตุ เส้นสีเขียวแนวนอน หมายถึง ค่าเฉลี่ยของการเกิดพฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและเขียน

ภาพ 1 แสดงผลการบันทึกข้อมูลในระยะเสัฐาน

จากกราฟจะเห็นได้ว่า ในจำนวน 10 วันนี้ ผู้ถูกปรับพฤติกรรมมีพฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและเขียนตอบได้กับผู้ปรับพฤติกรรมด้วยการพูดหรือเขียนเป็นภาษาอังกฤษทุกวันแต่ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด คือ ไม่ได้ตอบได้กับผู้ปรับพฤติกรรมถึง 100 % คิดเป็นร้อยละ 41 เมื่อผู้ปรับพฤติกรรมเห็นว่าอัตราการเกิดพฤติกรรมใน 3 – 5 ครั้งสุดท้ายมีความสม่ำเสมอแล้ว ผู้ปรับพฤติกรรมได้จึงเริ่มดำเนินการในระยะต่อไป คือ ระยะการให้เงื่อนไขการทดลอง

ระยะการให้เงื่อนไขการทดลอง (treatment)

ในเบื้องต้นผู้วิจัยได้เลือกใช้ เทคนิคการเสริมแรงทางบวก (positive reinforcement) ตัวเสริมแรงที่เป็นการเสริมแรงทางสังคม (social reinforcers) เช่น การชมเชย การให้การยอมรับ การยิ้ม การพยัก แต่หลังจากที่ให้การเสริมแรงทางสังคมไปก็พบว่า พฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษด้วยการพูดและเขียนของผู้ถูกปรับพฤติกรรมไม่ได้มีความถี่เพิ่มสูงขึ้นเลย ดังนั้น ผู้ปรับพฤติกรรมจึงขอคำปรึกษาจากอาจารย์ประจำปี จินนี่ และพบว่า สาเหตุที่ทำให้เป็นเช่นนั้น เพราะว่า ผู้ปรับพฤติกรรมไม่ได้สำรวจผู้ถูกปรับพฤติกรรมก่อนว่า การเสริมแรงแบบใดที่เขาต้องการหรือมีประสิทธิภาพพอที่จะทำให้พฤติกรรมมีความถี่มากขึ้น นอกจากนี้ผู้ปรับพฤติกรรมต้องการจะปรับเปลี่ยนเทคนิคที่ใช้ในการเสริมแรง จากการศึกษาเพิ่มเติม ผู้ปรับพฤติกรรม จึงได้เลือกในเรื่องเทคนิคการเสริมแรงด้วยกิจกรรม ดังที่ได้กล่าวรายละเอียดไปแล้วข้างต้น ผลจากการทดลองปรากฏดังภาพ

หมายเหตุ เส้นสีแดงแนวตั้ง หมายถึง การแบ่งระยะของการให้เงื่อนไขการทดลองระหว่างระยะการให้เงื่อนไขการทดลองที่ 1 (การเสริมแรงทางสังคม) และ 2 (การเสริมแรงด้วยกิจกรรม)

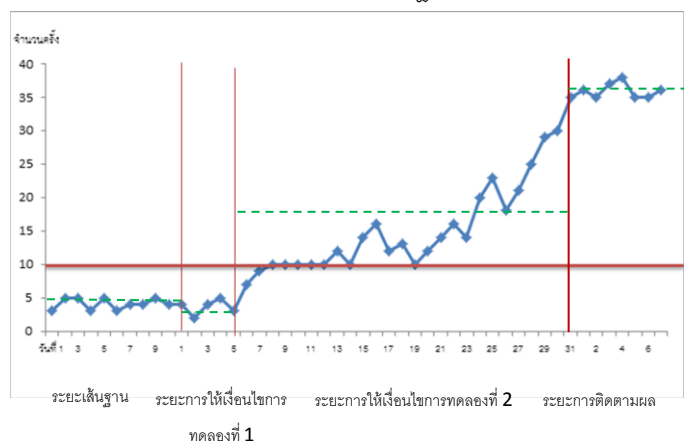
เส้นสีเขียวแนวนอน หมายถึง เกณฑ์ความสำเร็จของจำนวนความถี่ในการเกิดพฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและเขียน

ภาพ 2 แสดงผลการบันทึกข้อมูลในระยะการให้เงื่อนไขการทดลองด้วยเทคนิคที่ 1 และ 2

จากกราฟจะเห็นได้ว่า ในช่วงของการใช้เทคนิคการเสริมแรงทางสังคม ผู้ถูกปรับพฤติกรรมเกิดพฤติกรรมโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 30 ซึ่งถือว่าไม่ต่างจากการเกิดพฤติกรรมในระยะเสัฐาน และเมื่อผู้ปรับพฤติกรรมเปลี่ยนเทคนิคการให้การเสริมแรงไปเป็นเทคนิคการเสริมแรงด้วยกิจกรรม พบว่า การเกิดพฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษด้วยการพูดและเขียน คิดเป็นร้อยละ 157.7 ซึ่งมีความถี่สูงขึ้นจากระยะเสัฐานและมีอัตราความถี่ที่เกิดขึ้นเกินเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้ด้วย

ระยะการติดตามผล (follow-up)

เป็นระยะที่ผู้ปรับพฤติกรรมได้ยุติการให้การเสริมแรงแล้ว โดยใช้เวลาในการสังเกตและบันทึกต่อไปอีก 1 สัปดาห์ โดยในระยะนี้ผู้ปรับพฤติกรรมจะบันทึกข้อมูลว่า ผู้ถูกปรับพฤติกรรมจะยังคงมีอัตราการเกิดพฤติกรรมอยู่หรือไม่ และมีอัตราความถี่คิดเป็นร้อยละเท่าใด โดยผลการติดตามในระยะนี้ปรากฏดังภาพ 3

ภาพ 3 แสดงผลการบันทึกข้อมูลทั้งสามระยะ

จากกราฟจะพบว่า ในระยะเส้นฐาน ผู้ถูกปรับพฤติกรรมมี อัตราการเกิดพฤติกรรมคิดเป็นร้อยละ 41 ต่อมาในระยะการให้ เงื่อนไขการทดลองด้วยเทคนิคที่ 1 คือ เทคนิคการเสริมแรงทางสังคม ผู้ถูกปรับพฤติกรรมมีอัตราการเกิดพฤติกรรมมีอัตราการเกิด พฤติกรรมคิดเป็นร้อยละ 30 ซึ่งไม่ต่างจากระยะเส้นฐานมากนัก จากนั้นผู้ปรับพฤติกรรมจึงให้การเสริมแรงด้วยเทคนิคใหม่ คือ เทคนิคการเสริมแรงด้วยกิจกรรม ผลปรากฏว่า ผู้ถูกปรับพฤติกรรมมี อัตราการเกิดพฤติกรรมสูงขึ้นจากระยะเส้นฐานและระยะการให้ เงื่อนไขการทดลองด้วยเทคนิคที่ 1 โดยคิดเป็นร้อยละ 157.7 .ซึ่ง เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นในระยะการติดตามผล เมื่อ ผู้ปรับพฤติกรรมได้ยุติการให้การเสริมแรงด้วยเทคนิคการเสริมแรง ด้วยกิจกรรม พบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ถูกปรับพฤติกรรมยังคงมี พฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและการเขียนคงที่ และสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 360

สรุปผลการดำเนินการ

ผลจากการใช้เทคนิคการเสริมแรงด้วยกิจกรรมใน พฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและการเขียนของผู้ ถูกปรับพฤติกรรมมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึง ถือว่า การนำเทคนิคการเสริมแรงด้วยกิจกรรมมาใช้ในการปรับ พฤติกรรมครั้งนี้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ผู้ถูกปรับพฤติกรรม ยังคงมีพฤติกรรมเกิดขึ้นอย่างคงที่และสม่ำเสมออยู่ แม้ว่าผู้ปรับ พฤติกรรมจะไม่ยุติการให้การเสริมแรงด้วยกิจกรรมไปแล้ว อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะการให้เงื่อนไขการทดลองด้วยเทคนิคที่ 1 คือ เทคนิคการเสริมแรงทางสังคม จะพบว่า ในกรณีนี้ เทคนิคการ เสริมแรงทางสังคมไม่ทำให้ผู้ถูกปรับพฤติกรรมมีพฤติกรรม การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและเขียนสูงขึ้น ทำไมจึงเป็น เช่นนั้น ? หลังจากที่ได้ปรับพฤติกรรมได้ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ ประทีป จินนี่ จึงพบว่า สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะผู้ปรับพฤติกรรมไม่ได้ทำ การสำรวจก่อนว่าอะไรเป็นตัวเสริมแรงทางบวกของผู้ถูกปรับ พฤติกรรม จากสาเหตุนี้จึงนำไปสู่การสำรวจพฤติกรรมของผู้ถูกปรับ พฤติกรรม และนำไปสู่การใช้เทคนิคการเสริมแรงด้วยกิจกรรม

ดังนั้น สิ่งหนึ่งที่ผู้ปรับพฤติกรรมต้องตระหนักก็คือ ตัว เสริมแรงทางบวกของผู้ถูกปรับพฤติกรรม เนื่องจาก ตัวเสริมแรง บางอย่างอาจเป็นตัวเสริมแรงทางบวกของบุคคลหนึ่ง แต่สำหรับอีก บุคคลหนึ่งตัวเสริมเรานั้นอาจจะไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมใดๆตามมา หรืออาจจะเป็นการลงโทษก็ได้ เพราะฉะนั้นการสำรวจตัวเสริมแรงของ ผู้ถูกปรับพฤติกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการปรับพฤติกรรม

ทำไมพฤติกรรมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งการพูดและ เขียนจึงยังคงอยู่และมีความถี่สูงขึ้น แม้ว่าผู้ปรับพฤติกรรมจะ ได้ยุติการให้การเสริมแรงด้วยกิจกรรมแล้ว ?

ผู้ปรับพฤติกรรมได้สังเกตและสัมภาษณ์ผู้ถูกปรับ พฤติกรรมเพิ่มเติมภายหลังจากระยะติดตามผล จึงพบว่า การที่ผู้ ถูกปรับพฤติกรรมยังคงมีพฤติกรรมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้ง การพูดและเขียนเพิ่มขึ้นจากเดิม แม้ว่าผู้ปรับพฤติกรรมจะไม่ได้ให้ การเสริมแรงต่อไป ก็เนื่องจากผู้ถูกปรับพฤติกรรมได้นำ ภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น เช่น การสนทนา ด้วยภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงานและครอบครัว การโพสต์ข้อความ เป็นภาษาอังกฤษในเฟสบุ๊ค การฟังเพลงภาษาอังกฤษ รวมถึงผู้ถูก ปรับพฤติกรรมยังได้สมัครเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้แม้ บางครั้งที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมจะยังสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่ไม่ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นัก แต่เพื่อนร่วมงานและครอบครัวก็ ไม่ได้หัวเราะเยาะหรือแสดงพฤติกรรมที่ทำให้ผู้ถูกปรับพฤติกรรม เกิดความรู้สึกอาย แต่กลับกลายเป็นว่าเพื่อนร่วมงานและครอบครัว ได้ให้คำชมเชย ได้ให้กำลังใจในการพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้ถูก ปรับพฤติกรรมต่อไป และช่วยแก้ไขประโยคที่พูดและเขียนให้ ถูกต้องมากขึ้น

ดังนั้น เราจะพบว่า พฤติกรรมที่เพิ่มขึ้นนี้อาจเกิดจากการ เสริมแรงด้วยตัวเสริมแรงทางธรรมชาติ นั่นก็คือ การได้รับคำชมเชย จากบุคคลอื่น การได้รับความสนใจจากผู้อื่น เป็นต้น ถือได้ว่าเป็น ตัวเสริมแรงทางธรรมชาติที่เป็นสิ่งที่มีอยู่ในสภาพการณ์จริงและ เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยที่ผู้ปรับพฤติกรรมไม่ต้องจัดหาตัว เสริมแรงให้อีกต่อไป ผลลัพธ์ของการเสริมแรงด้วยตัวเสริมแรง ธรรมชาตินี้เองที่ทำให้พฤติกรรมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้ง การพูดและเขียนยังคงอยู่และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องด้วย

คำแนะนำสำหรับผู้สนใจจะนำไปใช้กับพฤติกรรมใน ลักษณะเดียวกัน คือ ในระยะทดลองหากพบว่าผู้ถูกปรับพฤติกรรม สามารถทำได้ตามเกณฑ์ต่อเนื่องกันอย่างสม่ำเสมอแล้ว ผู้ปรับ พฤติกรรมสามารถเพิ่มเกณฑ์ให้สูงขึ้นได้ เช่น จากเดิมที่มีเกณฑ์ 100 % = 10 ประโยคในการโต้ตอบ ปรับเป็น 15 หรือ 20 ประโยค เท่ากับ 100 %

